

der i det paafølgende Aar skal projecteres at komme til Udførelse. Efter min Overbeviisning er det i Grunden ene og alene dette Sidste, som egner sig til at gjøres til Gjensstand for en særskilt Lov; thi denne Lov skal jo kun afgjøre, i hvilken Orden Betarbejderne skulle udføres, men denne Følgeorden er aldeles ligegyldig, naar alle Arbejderne komme til Udførelse; thi saa vil det ene ikke først paabegyndes, efterat det andet er færdigt, men de ville alle, ligegyldigt om de staae opførte under Nr. 1 eller under Nr. 9, paabegyndes samtidigt ved Foraarets Begyndelse, og fortsættes i Løbet af Sommeren. Hvis de derimod ikke kunne komme til Udførelse, da er det aabenbart Finantsloven, og ikke en særlig Lov, som er det rette Sted til at træffe Valget imellem dem; thi i en særlig Lov kan man dog ikke tage Hensyn til Arbejdets Hensigtsmæssighed; ved Finantsloven maa man derimod tage Hensyn til Arbejdets Omkostninger, og dette Spørgsmaal er jo naturligtvis, da alle disse Arbejder ere mere eller mindre hensigtsmæssige, det ene afgjørende. Skal Rigsdagen altsaa have en virkelig og sand Indflydelse paa den Følgeorden, hvori Betarbejderne skulle foretages, saa maa det være paa den Tid, da de skulle projecteres, thi da staaer det endnu Rigsdagen frit for at tage det ene fremfor det andet, medens det senere er aldeles umuligt, være sig under Finantsloven eller ved en særskilt Lov, at tage nogen Bestemmelse, der udfylder eet Arbejde og indfætter et andet, idet der jo ikke vil fremkomme noget som helst Arbejde, som ikke var projecteret allerede i det foregaaende Aar. Udvalget har derom udtalt sin Anskuelse for Indenrigsministeren, der, ligesaa vel som Ingenieurcorpset, har erklæret sig enig dertil og derfor har meddelt Udvalget et Forslag til de Arbejder, der i næste Aar ville være at projectere for dernæst at komme til Udførelse i det paafølgende Aar. Dette Forslag er naturligtvis i det Væsentlige overensstemmende med den oprindelig lagte Plan, og der er kun gjort den Forandring, at Ingenieurcorpset, istedet for det Arbejde, der efter den af Landsthinget vedtagne Beslutning, som Udvalget ogsaa indstiller til Vedtagelse af Folkethinget, rykker

op til Udførelse, har foreslaaet at optage et Bestykke ved Struer. Der har været en heel Deel Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af nu at optage dette Bestykke. Efter den oprindelige Plan var det nemlig det allerførste Arbejde, og det skulde altsaa først komme til Udførelse i Finantsaaret 1862—63; for nu at gjøre en saa stor Forandring som den, paa en Maade at lade det blive det allerførste, er der væsentlig kun anført deels den lidet releverende Omstændighed, at en Deel af Veien skal lide af Vandet fra Klimfjorden, og deels den Omstændighed, at Ringkjøbing Amtsraad snarest muligt ønsker det fremmet, da det staaer i Forbindelse med dette Amts Veiplan for hele den nordlige Deel af Amtet. Dette er nu vistnok et Hensyn, som fortjener at komme i Betragtning, men det bør dog heller ikke oversees, at de andre Amter naturligvis ogsaa have Interesse af at faae deres Betarbejder fremmede; navnlig er der fra den landoekonomiske Forening i selve Ringkjøbing Amt til Folkethinget indkommet og Udvalget tilstillet et meget indtrængende Andragende, der forøvrigt er anbefalet af Byen Ringkjøbing og Amtsraadet samt flere, om at den vestre Hovedlandevei fremfor alle andre skulde søges fremmet, og at navnlig Stykket nord for Ringkjøbing, der er meget vigtigt, idet det deels er Forbindelsesledet imellem tvende Veie og deels er i en meget maadelig Forfatning, snarest muligt maatte foretages. Endelig har der i en meget lang Række af Aar fra Viborg Amt været ført Klage over, at der hidtil aldeles ikke er gjort Noget for den Hovedforbindelse, der finder Sted imellem Viborg og Randers. Der er nu foreslaaet til Projectering et Stykke af indtil $1\frac{1}{4}$ Mil af denne Vei, og det er et Spørgsmaal, der ligeledes fortjener at komme under Overveielse, om ikke det følgende Stykke, der vil gaae indtil Læsten, bør medtages, idet det altid er til ikke ringe Fordeel, at saadanne Betarbejder ere sammenhængende, da det med Hensyn til Opsynet og de øvrige Arbejder altid formindsker Omkostningerne. Udvalget har troet, at Rigsdagen ikke behøvede at træffe det endelige Valg imellem disse tre Arbejder, idet det antager, at der ikke kan eller bør være Tale om andre,